

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 34. Hæresis Marcionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum II.
A. C. 150.

§. XXXIV.

Hæresis Marcionis.

Anicetus
Papa.

*Tertull. in
Marc. lib. I.
c. 19.*

*Epiph. hæc.
42. init.
Tertul.
præscr. 51.*

Marcion hæreticus eodem ferme tempore, Antonino Principe, circa annum centesimum decimum quintum post Jesu Christi Passionem, quod ad annum centesimum quadragesimum octavum reducitur post incarnationem, innotuit. Erat is ex Ponto, & urbe Synope, Episcopi Catholici filius. Annos juventutis in solitudine, & continentia exegit; postmodum autem virginem defloravit, quam rem tantopere Pater ejus doluit, ut filium Ecclesia expulerit; erat enim pietate, sanæ Doctrinæ amore, & laboris Episcopalis studio illustris Senecio. Multum quidem rogavit, & veniam petiit Marcion, sed hanc a Patre obtinere non potuit, tum juvenis aliorum cavillationes impatienter ferens, Romam profectus est, & ad Seniores, ex illis superstites, qui ab Apostolorum Discipulis eruditi fuerant, accessit; ipsi autem in societatem eum recipere noluerunt. Igitur livore, & indignatione superante, malo se consilio permisit, & Cerdonem impostorem secutus est. Postea S. Presbyteris insultans aiebat: *Quare me non suscepistis?* illis vero respondentibus; id se facere non potuisse sine ejus Patris consensu; unam esse fidem, & unam concordiam;

diam; viro dignissimo Collegæ suo con-
traria se facere non oportere; ipse indi-
gnatione, & superbia abreptus, inque-
bat: *Scindam Ecclesiam vestram, & po-
nam divisionem perpetuam.*

Marcion Doctrinæ Magistri sui Cer-
donis inhærens, duo Principia constituit,
unum bonum, alterum malum; in hujus
dogmatis probationem afferebat illa ver-
ba Evangelii: *Non est enim arbor bona,*
quæ facit fructus malos, neque arbor ma-
la faciens fructum bonum. In eundem
sensum illam similitudinem detorquebat;
novum vestimentum non esse assuendum
veteri; nec vinum novum mittendum
in utres veteres; quibus volebat evin-
cere, nullam esse connexionem Legis ve-
teris cum nova, & veterem a Jesu Chri-
sto esse rejectam. Aiebat etiam; supre-
mum Deum esse invisibilem, & sine No-
mine; Creatorem vero mundi esse Deum
Judæorum, & unumquemque horum
Deorum promississe suum Christum; no-
strum quidem, qui sub Tiberio apparuis-
set, fuisse bonum; at illum Judæorum a
Creatore promissum necdum venisse.
Antiquum Testamentum damnabat, tan-
quam a malo principio profectum. Li-
brum composuit, quem dicebat Anthy-
teses, seu repugnantia Legis, & Evange-
lii. Dicebat præterea, Jesum Christum
ad inferos descendentem, non attulisse
salutem

Sæculum II.
A. C. 150.

Iren. c. I. 29.

Luc. 6. 43.

Luc. 5. 36.

Epiph. hæc.

42. n. 3.

Tertull. in

Marc. l. I.

c. 14. 15.

Sæculum II.
A. C. 150.

salutem Abel, Henoc, Noe, aliisque viris justis veteris Testamenti, utpote Dei Hebræorum amicis, sed illius Dei inimicis, nempe Caino, Sodomitis, & Ægyptiis. Hunc Hebræorum Deum pro Creatore, & auctore materiæ, & carnis habebat, cujus ideo resurrectionem negabat; damnabat etiam matrimonia, nec alios, quam continentiam profitentes, ad Baptismum admittebat. Discipuli ejus animalium carne, & vino abstinebant, & in Sacrificio solam aquam adhibebant. Sabbato jejunabant in odium Creatoris; & in odium carnis sponte sua prætextu martyrii, se mortis periculo exposebant. Hæresis ista magnum Sæctatorum numerum naçta est, & dilatata multis sæculis duravit.

§. XXXV.

Apelles Hæreticus.

*Tertull.
præscr. 30.
Epiph. hæc.
44.*

Inter Marcionis Discipulos celeberrimus fuit Apelles, qui in peccatum luxuriæ lapsus cum fæmina, & a Magistro suo excommunicatus, ut se ejus oculis eriperet, Alexandriam fugit. Docebat, a Deo factos esse Angelos, & multas Potestates, & præterea quamdam virtutem, quam ipse Dominum vocabat, quæ condidisset Mundum, ad mundi superioris imitationem, cujus autem perfectionem assequi non potuisset, ideoque eam suæ Creationis